

РЕШЕНИЕ

№ 606

гр. София, 04.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 24.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10256** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 1, чл. 85, вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба от О. П. Ф. (непълнолетна) – гражданин на Н., против Решение № 31-ОК/01.10.2021 г. на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците при МС, с което не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила подадена от чужденеца, със съгласието на майката О. П. Л. молба, рег. № УП-20182/17.09.2021 г., квалифицирана като последваща.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, като се твърди, че са представени нови писмени доказателства, обуславящи наличие на нови обстоятелства, относно държавата на произход. В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адвокат С., като поддържа жалбата. Съгласие за това изрази изрично и майката О. П. Л.. Адвокатът представи писмени документи, част от които бяха приети като писмени доказателства, а останалите – за сведение. Не е заявено искане за присъждане на разноски, за водене на делото.

Ответникът, посредством юрисконсулт оспорва жалбата, със становище за неоснователност. Обръща внимание, че същите доказателства са били представени от бащата на жалбоподателя (О. Принц К.) по адм. дело № 10264/2021 г., приключило с Решение № 7145/01.12.2021 г. за отхвърляне на жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като съобрази приетите по делото

доказателства и доводите на страните, Съдът намира следното.

Жалбата е процесуално допустима, за да бъде разгледана, а по същество е и основателна.

Процесната молба, рег. № УП-20182/17.09.2021 г. е подадена от името на непълнолетната О. П. Ф., със съгласието на нейната майка и законен представител О. П. Л.. Като се позовавал на подадена през 2018 г. първа молба за международна закрила от майката – лично и като законен представител на малолетната тогава О. П. Ф., интервюиращият орган е квалифицирал молбата, рег. № УП-20182/17.09.2021 г. като последваща. С оспореното решение от 01.10.2021 г. (л. 12 от делото) е постановил в срок, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ недопускане на молбата до производство за предоставяне на международна закрила, с посочване на чл. 76а, ал. 1, вр. чл. 13, ал. 2, т. 4 с.з. - последваща молба, в която търсещият закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Разпоредбата на чл. 76а ЗУБ дава възможност за преценка, предвид чл. 13, ал. 2, т. 4 с.з. на подадена последваща молба за международна закрила, с оглед евентуалното ѝ недопускане до разглеждане в ново административно производство, ако с тази молба търсещият закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Преценката за наличието на основанията по чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ е предоставена на съответния компетентен административен орган. Ограничавайки се до дължимия по чл. 169 АПК съдебен контрол, настоящият състав на Съда преценява, че интервюиращият орган е разполагал с оперативна самостоятелност, но е постановил материално незаконосъобразен административен акт. Неправилно ответникът е определил подадената лично от непълнолетната Ф. - О. П. молба от 17.09.2021 г., като последваща, по смисъла на § 1, т. 6 ДР ЗУБ.

Настоящият съдебен състав приема, че в случай като процесния, а именно - подадена за първи път лично от придружен непълнолетен молба за международна закрила, рег. № УП - 20182/19.09.2021 г., щом първоначално подадената молба за закрила е била от името на майката, макар включваща и малолетното (към 2018 г.) дете, и съответно е била отхвърлена, подадената след около три години лично от непълнолетния молба за закрила (процесната) следва да бъде разгледаната и преценена по същество, в производство по общия ред, а не в това по допустимост-Раздел III, Глава шеста ЗУБ. Това становище Съдът обосновава със следните мотиви. Досежно относимите към спора по делото норми, включително цитираните от Директива 2013/32/ЕС, настоящият състав на решаващия съд приема, че те са ясни, недвусмислени и непротиворечиви, с оглед на което, към момента не се налага тълкуването им от Общностния съд. На въпросите: дали по отношение подадената лично от Ф. - О. П. (непълнолетна, несклучила брак) молба за закрила, рег. № УП - 20182/17.09.2021 г. е допустима процедурата по чл. 40, § 2, вр. § 1 от Директива 2013/32/ЕС, този съдебен състав приема, че отговорът е положителен, защото се касае за хипотезата на чл. 40, § 6, б. „б“ – „несключил брак непълнолетен, който подава молба след подаването на молба от негово име, съгласно [член 7, параграф 5, буква „в“](#)“. Разпоредбата на чл. 42 „Процедурни правила“, § 1 от Директива 2013/32/ЕС на ЕП и на Съвета, от 26/06/2013 г., относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила задължава държавите – членки да гарантират на кандидатите, чиято молба е обект на предварително разглеждане съгласно [член 40](#), да се ползват от

гаранциите по [член 12, параграф 1](#). Параграф 2 на чл. 42 позволява извършване на предварителното разглеждане, единствено въз основа на писмените сведения, без лично интервю, но не и в случаите, посочени в [член 40, параграф 6](#). За процесния казус е на лице изключението по чл. 40, § 6, б. „б“ - „несключил брак непълнолетен, който подава молба, след подаването на молба от негово име, съгласно [член 7, параграф 5, буква „в“](#)“. Освен на това основание, компетентният държавен орган следва да проведе административно производство по общия ред (Глава шеста, Раздел III ЗУБ) и поради изтъкнатите и в съдебното производство, лично от непълнолетния чужденец причини, включително по причините, упоменати в т. нар. „социален доклад“. Събраха се данни (гласни и писмени доказателства) за наличие на тежка хуманитарна криза в Н., както и за обща несигурност в страната – действия на терористичните групировка Б. Х. и Ислямска държава. Данните се потвърждават и от представената от ответника справка (л. 201). Именно тези данни следва да бъдат подробно проверени и анализирани в производство по общия ред, след съобразяване и със сленото.

В решенията по дела С-297/17, С-318/17, С-319/17 и С-438/17 Съдът на ЕС приема, че член 33, § 2 от Директива 2013/32 на ЕП и на Съвета, относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила изброява изчерпателно положенията, при които държавите - членки могат да приемат, че една молба за международна закрила е недопустима. Съдът на ЕС Съдът сочи още, че целта на изброяването е да смекчи задължението на компетентната държава – членка, да разгледа молба за международна закрила, като определи случаите, в които такава молба се счита за недопустима. Според чл. 33, § 2, б. „г“ от Директивата, „молбата е недопустима, единствено ако е последваща, когато не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждането на това, дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила, по силата на Директива 2011/95/ЕС“. В процесния случай наличието на такива „нови елементи или факти“ е обективно.

Освен изложеното, с решение на СЕС от 10.06.2021 г. по дело С-921/19 е прието, че чл. 40, § 2 от Директива 2013/32р чл. 4, § 2 от Директива 2011/95 не допускат национално законодателство, съгласно което документ, представен от кандидат за международна закрила в подкрепа на последваща молба, автоматично се приема за непредставяващ „нов елемент или нов факт“, по смисъла на тази разпоредба, когато автентичността на този документ не може да бъде установена или източникът на такъв документ не подлежи на обективна проверка; от една страна преценката на представените в подкрепа на молба за международна закрила доказателства не може да варира в зависимост от това, дали става въпрос за първа, или за последваща молба, и от друга страна - съответната държава - членка е длъжна да сътрудничи с кандидата за целите на оценката на относимите елементи от последващата му молба, когато в подкрепа на тази молба кандидатът представя документи, чиято автентичност не може да бъде установена“.

Гореизложените мотиви обуславят отмяна на Решение № 31-ОК/01.10.2021 г. на интервюиращ орган. Административната преписка следва да бъде върната на председателя на ДАБ, с указания да постанови образуване на административно производство по Глава шеста, Раздел III ЗУБ.

Водим от горното и на основание чл. 85, ал. 1, ал. 3, ал. 4 ЗУБ, Административен съд София-град, 14^{-ти} състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата от О. П. Ф. (непълнолетна)– гражданин на Н. РЕШЕНИЕ № 31-ОК/01.10.2021 г. на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците при МС, с което не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила подадена от чужденеца, със съгласието на майката О. П. Л. молба, рег. № УП-20182/17.09.2021 г.

ИЗПРАЩА на председателя на ДАБ административната преписка, за изпълнение на дадените с настоящото съдебно решение указания, свързани с тълкуването и прилагането на специалния закон.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: